

PRIVIND LA CEL NEVĂZUT

Îmi pare bine pentru că în seara aceasta am putut să mă întorc din nou în Casa Domnului, după ce seara trecută am petrecut un timp atât de minunat în prezența Sa. Noi Îi mulțumim Tatălui ceresc pentru ultimele două sau trei seri, în care am petrecut un timp binecuvântat. Astfel, o mulțime de suflete au fost născute în Împărăția Sa, în timp ce de la serviciul de vindecare avem o mulțime de mărturii frumoase.

Fata aceea tânără

care venea din oraș, și a stat pe aici pe undeva, era bolnavă de leucemie, dar astăzi medicul ei a declarat-o vindecată. Vedeți, Satana a încercat s-o înrobească, dar medicul a recunoscut că ea este sănătoasă.

Vă amintiți desigur

și de predicatorul acela orb, care a venit aici pentru a-și primi vederea. Și toate celelalte lucruri mari pe care Domnul le face în mijlocul nostru.

Seara trecută am mers

cu un grup în camera de rugăciune, pentru că doream să văd dacă noua slujbă care a fost făgăduită, va veni la suprafață acum. Imediat ce am intrat acolo, Duhul Domnului a venit și a început să deosebească duhurile și să le spună oamenilor problemele pe care le au, etc.

Eu i-am întrebat

apoi, dacă nu au vreo posibilitate de a rămâne și pentru seara aceasta, deoarece aș fi vrut să-i întreb dacă au simțit vreo schimbare înlăuntrul lor, sau dacă au observat vreo schimbare vizibilă în vreun fel.

Îi întreb și în seara

aceasta, dacă au reușit să intre în clădire. Aș vrea să ridicăți mâinile. Deci, dacă simțiți că în voi a avut loc o schimbare, aș vrea să vă ridicăți mâinile. Cei pentru care m-am rugat acolo în spate...Nu văd nici o mână ridicată; nu știu unde sunt acei oameni.

Iată unul acolo în spate. În ordine. Unul acolo. Păi, asta-i foarte bine. Ai simțit o schimbare, nu-i așa domnule? (un frate răspunde: „Da, am fost toată ziua bine”). Da, aceasta este bine. (Nu am avut nici o problemă. Nu mi-a trebuit nici un medicament). Aceasta este foarte bine. Noi îi suntem mulțumitori Domnului pentru mărturia ta.

Acolo în cameră a fost și o femeie care avea probleme cu capul, iar Duhul Sfânt a început să-i vorbească despre unele lucruri care au avut loc în viața ei. Domnul a descoperit că ea crede că s-a întâmplat ceva cu ea, dar nu a fost așa cum crede ea. Apoi i-am spus despre o persoană care avea barbă și păr lung care s-a rugat pentru ea. Femeia a spus că nu-și amintește așa ceva, dar Duhul Sfânt care cunoaște totul, s-a dus înapoi în trecut și i-a spus cine era persoana și unde se afla când s-au întâmplat acele lucruri. Atunci femeia a spus: „Acum îmi amintesc.”

Acele lucruri s-au întâmplat cu mulți ani în urmă, dar Duhul Sfânt le-a putut aduce în prezent, dovedind cât este de desăvârșit. O, El este atât de real!

Acum, noi ne-am înghesuit din nou în aceste micuțe adunări, înainte ca să plec din nou. Sunt foarte bucuroși pentru că în seara aceasta, am întâlnit un vechi prieten, pe fratele Rogers, din Milltown, Indiana. Am văzut și pe alți prieteni pe care nu i-am întâlnit de câțiva ani. Aseară a fost aici și fratele Creech.

Și astăzi, Duhul

Sfânt a fost minunat în timpul discuțiilor individuale, și cred că va continua tot așa până când acel cort se va ridica sub slujba pe care am văzut-o. Spun aceasta pentru că în timpul discuțiilor individuale, au fost patru viziuni care vorbeau despre acest lucru. Deci se pare că voi continua așa până când va începe cortul sau orice altceva a ales El pentru slujba nouă pe care o voi face spre slava Numelui Său.

Când va face acest

lucru, va fi la fel de desăvârșit ca celelalte, iar eu mă încred în Domnul și cred că va fi mai puternic ca celelalte. Această slujbă nu va fi pentru mine, ci pentru ajutorarea celor bolnavi și săraci. Ea este o necesitate!

Acum vom trece direct

la Cuvânt, astfel ca cei ce au rămas și pentru adunarea aceasta, să nu fie ținuți prea mult. Dar înainte de a citi Cuvântul Său, ne vom pleca și vom vorbi cu El.

Dragă Dumnezeule,

venim în prezența Ta cu inimile smerite și cu capetele plecate, și Te rugăm să ne ierți pentru tot ce am făcut sau am gândit, sau am spus astăzi, și care a fost contrar voii Tale. Te rugăm să ne ierți pe fiecare dintre noi pentru aceasta.

Noi ne-am adunat în

seara aceasta doar ca să Te lăudăm pe Tine și ca să-Ți arătăm dragostea și recunoștința noastră.

Eu sunt sigur Doamne,

că cei care au venit și s-au înghesuit în această clădire micuță, nu au făcut-o ca să se vadă unii pe alții, ci au venit ca să-Ți arate dragostea lor. Ei nu au venit aici, în înghesuiala aceasta, care îi obligă să stea în picioare pe lângă

pereti sau pe afara, incat le amortesc membrele, doar ca sa se vada, ci sunt aici pentru ca cred ca Tu ii vei rasplati pe toti cei ce Te cauta.

Te rugam sa ne ierti pentru toate pacatele. Ingaduie ca Puterea Ta vindecatoare sa vina asupra bolnavilor si a impovarailor. Te rugam sa binecuvantezi Cuvantul Tau in timp ce Il citim, astfel incat Duhul Sfânt sa vina si sa intre in Cuvânt, ca sa-L planteze adânc in inimile oamenilor. In felul acesta, vom avea o mare recolta de suflete si un mare numar de bolnavi vindecati. Acorda-ne aceasta, Doamne, pentru ca cerem indurarea Ta in Numele lui Isus. Amin.

Pentru seara aceasta am ales ca text din Scriptura, Cuvantul din **2 Împărați 6**, iar titlul predicii va fi: **„Privind la Cel nevăzut”**.

In prima seara am predicat despre tema: „Luat afara din istorie”, in seara a doua am predicat despre tema: „Dar de la inceput n-a fost asa”, iar astazi ne vom opri la tema: „Privind la Cel nevăzut”.

Deci **2 Împărați**
6.8-17:

„Împăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într-un sfat pe care l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: „Tabăra mea va fi în cutare loc.”

Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului lui Israel: „Ferește-te să treci pe lângă locul acela, căci acolo sunt ascunși Sirienii.

Și împăratul lui Israel a trimis niște oameni să stea la pândă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat nu odată, nici de două ori.

Împăratului Siriei i s-a tulburat inima. A chemat pe slujitorii săi, și le-a zis: „Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?”

Unul din slujitorii săi a răspuns: „Nimeni, împărate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care le rostești în odaia ta de culcare.”

Și împăratul a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimit să-l prindă.” Au venit și i-au spus: „Iată că este la Dotan.”

A trimis acolo cai, care și o oaste puternică. Au ajuns noaptea, și au înconjurat cetatea.

Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-diminează și a ieșit. Și iată că o oaste înconjura cetatea, cu cai și care. Și slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum vom face?”

***El a răspuns: „Nu te teme,
căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei.”***

Elisei s-a rugat, și a zis:

***„Doamne, deschide-i ochii să vadă.” Și Domnul a deschis ochii
slujitorului,
care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.”***

Dumnezeu să adauge binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului Său.

Este ciudat faptul că omul, care a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și care a fost chemat să umble prin credință, a ales umblarea prin ceea ce vede ochiul, în loc să aleagă umblarea prin credința în Dumnezeu. Dumnezeu este marele laHVeH, care a chemat lucrurile care nu au fost ca și cum ar fi, dar iată că omul, care a fost făcut ca să trăiască cu Dumnezeu, a ales umblarea prin ceea ce vede. Omul vrea să fie propriul său stăpân; vrea ca nimeni să nu-i spună ce trebuie să facă. Aceasta este natura omului.

Acest lucru s-a dovedit a fi așa încă din grădina Eden, când omul a pierdut părtășia cu Dumnezeu, preferând să umble pe propriile sale căi, deoarece voia ca nimeni să nu comande asupra lui.

Dar omul este la fel ca oaia, care dacă se pierde nu poate găsi singură calea de întoarcere. Când este pierdută, oaia este total pierdută. Așa este și omul. Când este pierdut este complet neajutorat. El are nevoie de un păstor care să-l conducă.

Și pe măsură ce timpul a trecut, omul a decăzut tot mai mult, bazându-se pe ceea ce vede în loc să se bazeze pe credință, pe Cel nevăzut. Când face aceasta, omul îl jefuiește pe cel dinlăuntrul său, adică pe propriul

său suflet, care este partea veșnică a omului.

Cuvântul spune că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care este din gura lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu l-a pus pe om pe pământ, nu a avut în vedere ființa sa fizică, trupul de carne, ci a privit la sufletul său, la omul din interiorul trupului de carne, care nu vine din pământ, ci din ceruri și care este partea veșnică a ființei umane.

Cu toate acestea, iată că în mod ciudat, omul încearcă să-și imagineze o cale proprie. Când face însă aceasta, când hotărăște să umble pe căile sale proprii, când face doar ceea ce vrea el, omul este părăsit de Dumnezeu, este lăsat singur.

Omul nu trebuie să gândească singur pentru el, ci trebuie să lase ca gândul care era în Hristos să fie în el. Noi nu am fost făcuți de Dumnezeu ca să trăim pentru noi înșine, de aceea trebuie să condamnăm tot ceea ce este contrar Cuvântului Său. Nu are importanță ce văd ochii noștri, deoarece nu trăim prin ceea ce vedem, ci prin ceea ce credem.

Acum câteva zile am ascultat un program la radio, un fel de școală duminicală, o discuție la masa rotundă, cu adolescenții din Louisville.

Acolo se puneau întrebări ca:

„Ce lucru li se pare cel mai important? Fata trebuie să aleagă un băiat cu părul creț sau băiatul ar trebui să aleagă fata cu ochi albaștri?”, etc. S-ar părea că acestea sunt cele mai mari probleme cu care se confruntă adolescenții, dar nu este adevărat.

Marea problemă este: „Găsiți-L pe Dumnezeuul vostru, pe Cel ce v-a făcut!” Nu vă amestecați prin căsătorie, ci voi, fetelor, priviți spre băiatul care crede ca și voi, deoarece cel mai important lucru pentru care suntem pe pământ, este ca să-L slujim pe El, pe Dumnezeuul nostru. Dacă nu veți lua seama la aceasta, ci veți proceda contrar voii Sale, veți plăti tot restul vieții pe care o veți mai avea pe pământ.

Voi trebuie să vă amintiți întotdeauna că trebuie să umblați prin credință și nu prin ceea ce vede ochiul! *„Cel neprihănit va trăi prin credință, privind la Cel nevăzut!”*

Noi am putea vorbi ore în șir despre aceste zile moderne și despre cum arată bărbatul și femeia. Ei merg și aleg o biserică pe care vor s-o frecventeze și unde să-și boteze copiii. Când fac aceasta, ei nu caută cea mai spirituală biserică, ci o aleg pe cea mai mare, pe aceea unde merge o mare mulțime, unde sunt oameni bine îmbrăcați și unde merg și celebritățile orașului, așa numita „clasă de sus”. Acea biserică are un păstor înțelept nu pe unul „îngust la mine”, care-i va lăsa să trăiască cum vor, doar să aparțină acolo.

Dacă îl veți lăsa însă pe omul dinlăuntru să aleagă, el vă va conduce la o adunare micuță, care nu are prea mulți membri, dar în mijlocul lor se află Duhul Dumnezeuului celui viu. De ce aceasta? Pentru că omul din afară se hrănește cu inteligență și psihologie, dar omul dinlăuntru se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Să ne gândim puțin la Evrei capitolul 11. Aici citim despre Avraam, un om simplu, un om obișnuit, care locuia în orașul Ur din Haldea. Dar într-o zi, el a venit în contact cu Dumnezeu, care l-a schimbat total. Din clipa aceea, nu a mai contat cât de bine a mers biserica lui, el a fost un om schimbat.

Eu cred că aceasta este valabil încă și astăzi. Poate că un om este

foarte loial bisericii sale. Poate că este cu mult mai devotat decât vecinii sau familia sa, dar când se întâlnește cu Dumnezeu, el este un om total schimbat.

Îmi amintesc că cu câțva timp în urmă am avut o discuție cu un intelectual. El m-a întrebat:

„Cum vei ști că există ceva deosebit de ceea ce poate produce oricare dintre religii?”

„Eu am citit în Biblie că există un Dumnezeu viu, care este plin de bunătate și de răbdare; am citit și despre puterea Sa nemărginită, dar într-o zi L-am întâlnit, iar de atunci în mine a avut loc o mare schimbare. Din clipa aceea, eu nu am mai fost cel ce am fost până atunci și cred că nici nu voi mai fi vreodată cel vechi.”

Vedeți, se întâmplă ceva. Ceea ce vedem nu poate realiza aceasta, dar când credința ia locul trăirii prin ceea ce vedem, ea produce transformarea.

Și noi vedem că atunci când s-a întâmplat acest lucru cu Avraam, el nu mai era un bărbat tânăr, ci avea șaptezeci și cinci de ani. El și Sara erau căsătoriți de mulți ani dar nu aveau copii; însă Domnul i-a spus lui Avraam: „*Tu și Sara veți avea un copil.*”, deși ea era stearpă.

Când Avraam a auzit făgăduința Domnului, nu a privit la ceea ce vedeau ochii lui: la Sara care era o femeie bătrână și zbârcită, ci a privit la Cel nevăzut, de aceea l-a văzut pe Isaac.

Da, el l-a văzut prin credință pe Isaac. Și după ce a privit spre Cel

nevăzut, El a crezut cu toată puterea Sa „în
Cel ce cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.” (Romani 4.17b).

Și Biblia spune că „el nu s-a
îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință”, ci a crezut tot timpul
în Dumnezeul Cel nevăzut care îi vorbise.

Când un om primește descoperirea Dumnezeului Celui nevăzut, și știe că
El este totdeauna alături de el, primește „ceva” care îi stabilizează gândirea
și faptele. Chiar și în clipele de încercare, el privește peste lucrurile care
se întâmplă în jurul lui, deoarece ochii lui sunt îndreptați asupra făgăduinței
date de Dumnezeul Cel nevăzut.

Motivul care l-a făcut pe Avraam să creadă făgăduința care i s-a dat,
a fost că Cel ce a vorbit era Dumnezeu. Dacă noi suntem în Hristos, suntem
sămânța lui Avraam, iar dacă Duhul care a fost în Hristos locuiește și în noi,
El va face același lucru. El va lua fiecare făgăduință a lui Dumnezeu, care
este în Biblie, și o aduce la timpul prezent, El însuși odihnindu-Se peste noi.

Unde priviți cu ochii voștri? Nu vedeți că națiunea aceasta se clatină
și tremură? Nori de război plutesc pretutindeni, fiecare națiune fiind în
primejdie, iar oamenii sunt zăpăciți de frică. Fiecare semn despre care a
vorbit Domnul Isus se întâmplă sub ochii noștri. „Vor fi semne sus în cer și jos pe
pământ.” Da, se vor întâmpla
lucruri mari așa că se vor arăta farfurii zburătoare și vor avea loc lucruri
misterioase.

Dar Domnul a poruncit bisericii să-și ridice ochii spre cer, căci
Hristos Cel nevăzut va reveni în curând. Dacă deci, umblăm doar prin ceea ce
vedem, suntem copii ai întunericului. Dar eu sunt bucuros să știu că aici este
o Lumină care strălucește în inima fiecărui credincios (și va străluci) până în
ziua aceea minunată când va veni Isus.

Acum, noi avem o lecție în care ni se spune să privim la ceea ce a făcut Avraam. El nu numai că a crezut ce i s-a spus, dar s-a și pregătit ca s-o primească (făgăduința). El s-a pregătit să primească copilul pe care l-a văzut prin credință cu douăzeci și cinci de ani înainte ca el să se nască. De ce aceasta? Pentru că a crezut că Cel care i-a vorbit, este capabil să împlinească făgăduința dată.

El nu s-a uitat la trupul său trecut (avea o sută de ani) și nici la pântecul mort al soției sale.

*„El nu s-a îndoit de făgăduința
lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui
Dumnezeu,*

*deplin încredințat că Cel ce
a făgăduit, poate să și împlinească.”* (Romani
4.20-21). Ce om!

Astăzi este la fel. Nu are rost să încercăm să ne apropiem de El printr-o credință intelectuală. Dacă vei proceda așa, nu-L vei găsi niciodată. Vei merge doar dintr-o biserică în alta și dintr-un rând de rugăciune în altul, fără să primești însă ceea ce cauți. Tu trebuie să vii în locul pe care L-a pregătit El o dată pentru totdeauna.

Isus a spus: *„Eu sunt Vița, voi
sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5).

Via a născut prima mlădiță, iar această primă mlădiță a fost cincizecimea și binecuvântările cincizecimii sunt amintite în Faptele Apostolilor.

Dacă prima mlădița a fost cincizecimea, înseamnă că și cea de-a doua trebuie să fie la fel. Ea va trebui să poarte aceleași roade și să se comporte la fel ca prima mlădiță.

Nu a vorbit Isus despre aceasta în Ioan 15? Și nu a spus El că „*orice mlădiță care nu aduce rod va fi tăiată*”? Aceasta se va întâmpla cu denominațiunile de astăzi: vor fi retezate jos din viță.

Numai mlădița originală, care poartă roadele și lucrările Duhului Sfânt, va rămâne în vie, pentru că viața din viță vine la suprafață prin mlădițe. Și Viața care a fost în Hristos, a fost și în prima biserică. Ei nu au umblat prin ceea ce au văzut, ci au pășit prin credință, fiind siguri că tot ce a spus Dumnezeu este Adevărul.

O, ce deosebire este când omul pășește prin credință și numește tot ceea ce este prin vedere, ca fiind contrar cu Cuvântul! Noi avem nevoie de o altfel de credință în biserică.

Când Moise avea patruzeci de ani, era un bărbat puternic, iar lumea era în mâna lui. El urma să fie următorul Faraon al Egiptului, care în vremea aceea era un puternic imperiu.

Dar iată că a privit și el prin fereastra prin care a privit Faraon și i-a văzut pe evrei.

Pentru Faraon, evreii nu erau decât o grămadă de sclavi murdari de noroi, care făceau cărămizi. Toate celebritățile din jurul lui Faraon aveau aceeași părere despre ei. Cei „bine îmbrăcați” spuneau cu dispreț: „o grămadă de sclavi care toată ziua mestecă noroiul.”

Dar când a privit și Moise, deși era aceeași fereastră, i-a văzut diferit, pentru că el a privit la

Cel nevăzut și știa că Dumnezeu a făgăduit că-i va elibera din acel loc și-i va duce în țara făgăduită. Moise privea la Cel nevăzut, și vedea în fața sa anii care urmau să vină. El vedea prăbușirea Egiptului, deși în timpul acela era în plină înflorire. El vedea Egiptul așa cum este astăzi, și vedea Israelul așezat confortabil în jurul lui Avraam, în slavă.

Aceasta l-a făcut ca, prin credință, să aleagă partea cea mai rea, comparativ cu binele pe care se părea că i-l oferă lumea. El a ales calea suferinței, ocară lui Hristos, considerând-o o comoară mai prețioasă decât tot ce-i putea oferi Egiptul. Da, el a preferat să sufere totul pentru că L-a văzut pe Cel nevăzut. Dumnezeu i-a vorbit, iar Moise știa bine Cine este El. Aceasta l-a determinat să nu privească la ceea ce izbește ochiul, la strălucirea lumii.

Și aici pot să spun ceva bisericii. Moise avea în mână sa tot belșugul pe care îl poate oferi lumea unui om. Mai mult nu se putea.

El putea să ocupe cea mai înaltă slujbă în stat, în timp ce religia îi oferea tot ce este mai rău posibil: o adunătură de sclavi care mestecau noroiul ca să facă toată ziua cărămizi.

Ce ar fi ales un om dacă ar fi avut aceste două variante în față? În ce parte ar fi luat-o?

Vreau să vă spun ceva sincer, fără răutate, ca să mă înțelegeți.

Să nu priviți la o biserică mare; nu priviți nici la marile denominațiuni; nu priviți la cei „bine îmbrăcați”, ci uitați-vă la Hristos, care a fost bogat și a devenit sărac, pentru ca prin sărăcia Lui, voi să deveniți bogați. Dacă doriți o biserică, să nu mergeți acolo unde se duc toate

celebritățile – marii Ph.D sau D.D, ci priviți jos, la oamenii care sunt cei mai neînsemnați.

Moise avea în mână sa tot ce-și putea dori, dar privind la Cel nevăzut, a ales ceea ce părea mai rău, și a pășit prin credință.

El a ales să pășească prin Cel nevăzut, prin Dumnezeu, considerând că aceasta este o comoară mai mare decât ceea ce-i oferea vederea.

În Egipt avea împărăția, tronul, coroana – totul îi aparținea, dar el a ales să meargă cu poporul din noroi.

De aici primim încă o lecție.

Moise nu s-a mulțumit să spună doar: „Eu îi stimez pe acești oameni pentru că sunt buni. N-aș spune nici un cuvânt împotriva lor.”

Aceste cuvinte le spun foarte mulți dintre religioșii de astăzi când aud un mesaj strict despre adevăratul Dumnezeu. Ei spun: „Nu am nimic împotriva acestor oameni care cred în vindecarea divină și în minuni.” Dar aceasta nu ajunge.

Moise nu s-a mulțumit doar să-i simpatizeze. El nu a rămas liniștit pe tronul lui Faraon, ci a mers afară și a devenit unul dintre ei.

Acum aș vrea să vă amintiți de oferta pe care am avut-o din partea baptiștilor și apoi a prezbiterienilor, în urmă cu câțiva ani. O doamnă din acest oraș a fost dispusă să-mi plătească o scurtă școlarizare în denominațiunea prezbiteriană, pentru că voiau să fiu păstorul lor, dar când am

privit afară și am văzut acel grup care credea în supranatural, și de care se râdea și se spunea că sunt niște „holly-rollers”, deși mi-ar fi fost mai ușor să rămân un predicator baptist (ceea ce și eram atunci), am ieșit afară și am dorit să fiu unul dintre ei. Eu nu m-am mulțumit doar să spun: „O, eu nu am nimic împotriva lor, pentru că și eu cred ca și ei.”

Iar acum și eu sunt unul din acei așa numiți „holly-rollers”, pentru că văd că semnul Dumnezeului Celui viu este în mijlocul lor și cred că acesta este grupul care va merge în răpire. Aceasta mă face să prefer batjocura decât un titlu de Ph.D. sau D.D. sau orice alt bun pe care mi l-ar putea oferi biserica lumii.

Nu vă mulțumiți doar să-i simpatizați pe creștinii adevărați, ci deveniți unul dintre ei! Aceasta se poate realiza numai atunci când pășiți prin credința în Dumnezeul cel nevăzut.

Eu pot să văd o biserică ce merge în răpire; Îl văd pe Hristos venind pentru mireasa Sa; văd o grupare de oameni neînsemnați, de care se râde și care sunt batjocoriți, dar care într-o zi vor pleca în răpire, de aceea prefer să fiu cu ei, decât să ader la oricare alt grup din lumea aceasta, căci prin credință noi putem să-L vedem pe Cel nevăzut. Desigur.

Moise vedea prin credință cine erau evreii. El vedea făgăduința lui Dumnezeu care le promisese că după patru sute de ani vor fi eliberați din robie, și deși El a mai zăbovit încă treizeci de ani, L-a crezut totuși.

Aceasta este motivul pentru care mă aflu și eu pe câmpul Evangheliei: pentru că Îl cred pe El.

Într-o noapte, când mă aflam la Green's Mill, cam cu zece ani în urmă, am fost vizitat de un înger al Domnului, care mi-a vorbit încă din copilărie.

Mult timp eu m-am îndoit de aceste lucruri, dar acum cred că aceasta este biserica Dumnezeului celui viu. Acesta este motivul pentru care prefer să merg singur, sau doar cu câțiva oameni care Îl cred cu adevărat pe Dumnezeu, și care iau fiecare Cuvânt al Său, decât să fiu de partea milioaneilor de oameni care Îl resping. Desigur.

Cineva mi-a spus: „Domnule Branham, crezi că Dumnezeu a fost drept cu Moise când, după ce l-a lăsat să umble patruzeci de ani prin pustie, a refuzat să-l lase să intre în țara făgăduită?”

Da, pentru că partea glorioasă a istoriei lui Moise, este că opt sute de ani mai târziu, el a fost în Țara făgăduită împreună cu Isus și cu Ilie, când s-a arătat pe muntele schimbării la față.

Și nu doar atât, ci la sfârșitul drumului pământesc, când stătea pe munte și a privit spre Iordan, luându-și rămas bun de la poporul său; când la vârsta de 120 de ani și-a dat ultima răsuflare, a urcat încet pe stânca lovită din pustie, iar îngerii lui Dumnezeu l-au luat și l-au îngropat într-un loc tainic, pentru ca lumea să nu știe nimic. În ceasul morții lui, Cel nevăzut era lângă el, veghea asupra lui. Mă întreb ce s-ar fi întâmplat cu Moise dacă ar fi fost Faraon? Mă îndoiesc că Cel nevăzut ar fi stat și atunci lângă el.

Dar Moise a fost sigur când a ales calea cea bună. Și voi puteți fi siguri dacă faceți alegerea corectă.

După patruzeci de ani de pribegie prin pustie, Iosua era un mare general. În prima bătălie pe care a avut-o în țara făgăduită, vrășmașii s-au îngrămădit într-un loc unde era cu neputință să ajungă la ei. Dar prin credință, Iosua a privit la Cel nevăzut, pentru că Dumnezeu îi făgăduise lui Moise, pe când Israelul era încă în Egipt, și i-a spus: „Toată Palestina v-am dat-o vouă!” Aceasta a făcut ca Iosua să vadă prin credință că zidurile Ierihonului se vor prăbuși. El a mărșăluit în jurul cetății, cu toată oștirea

sa, și nu s-a îndoit nici o clipă, ci a crezut că Dumnezeu o va face. Și în a șaptea zi, când trâmbițele sunau, iar poporul striga, zidurile Ierihonului s-au prăbușit, așa că cetatea a căzut în mâinile Israelului. De ce? Pentru că Iosua L-a văzut pe Cel nevăzut.

Nu uitați că înainte de această bătălie, Iosua a văzut un Om care stătea înaintea lui cu sabia scoasă din teacă. Atunci și-a scos și el sabia, s-a dus înaintea Lui, și L-a întrebat: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrășmașii noștri?” (Iosua 5.13).

Și Omul i-a răspuns: „Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului.” (v.14).

Atunci Iosua a știut că cetatea îi este dată în mâini și că va câștiga bătălia.

Și voi, oamenilor care în seara aceasta sunteți încă păcătoși în inima voastră ... Eu nu vreau să trăiți în curvie. Nu vreau ca să mai fiți bețivi. Prin păcat vreau să spun „necredincioși”. Toate relele fiind atributele păcatului, a necredinței.

Dacă ați închide ochii și v-ați deschide inima, îndepărtând necredința din voi, ați putea vedea Căpetenia care este prezentă în seara aceasta aici. Atunci lumea ar cădea lată la picioarele voastre și fiecare lanț al păcatului care vă înfășoară s-ar rupe. Atunci zilele îndoielilor ar lua sfârșit, iar voi ați pași liberi înainte.

O, binecuvântat să fie Numele Domnului!

V-am mai spus că un șarpe poate capta ochiul unei păsări și s-o

farmece prin privirea fixă a ochilor lui, până când acea pasăre se va prăbuși ca paralizată. Atunci șarpele se apropie de ea și o mănâncă fără ca păsărica să poată să se împotrivescă.

Eu pot să cred acest lucru, pentru că mai cunosc un șarpe, pe Diavolul, care dacă poate prinde ochiul cu vrăjelile lui, cu rock-and-roll-ul lui și cu toate lucrurile lumii; dacă poate prinde tânărul sau tânăra, o, ajunge să picure doar puțin din vraja lui și ei vor începe să tremure și nu vor mai putea să scape. El îi va ține strânși până îi va înghiți în păcat.

După cum v-am mai spus, singura cale de scăpare pentru pasăre este să-și ia privirea de la șarpe. Dacă nu se va mai uita la el, ci va privi în sus și va da din aripi, ea va putea să zboare afară din raza de acțiune a șarpelui.

O, dacă ați primit în inima voastră farmecul lumii și al lucrurilor ei, dacă vraja necredinței vă dă târcoale șoptindu-vă: „Trăiește modern!”, scuturați-vă capul în seara aceasta și privește în sus spre Cel nevăzut, spre Domnul Isus, fluturați-vă aripile în rugăciune până când vei zbura din raza lui de acțiune și vei scăpa din gheara lui.

Dacă necredința vine și vă șoptește că vindecarea divină este un lucru greșit, scuturați-vă repede capul.

Dacă v-ar spune că descoperirile Duhului sunt telepatie, scuturați-vă repede capul și priviți în sus la Cel nevăzut.

Ce i-a spus Elisei slujitorului său Ghehazi, la Dotan? Cetatea era înconjurată de armata dușmană care voia să-l zdrobească pe acest om al lui Dumnezeu, care era în stare să spună împăratului lui Israel ce gândea împăratul sirian în camera lui de culcare.

Vreau să-ți spun ceva, adunare: Dumnezeu este încă viu; El este încă același ca în zilele lui Elisei. El poate descoperi gândurile voastre și știe ce gândiți chiar acum.

Voi ar trebui să urmăriți roadele Duhului și atunci veți putea vedea dacă Cel ce lucrează acum este sau nu Dumnezeul din istorie. Desigur.

Vedeți, când a venit încercarea, de care are parte fiecare credincios, Ghehazi, care era un membru căldicel, nu a putut să vadă ceea ce vedea Elisei.

De ce? Pentru că Elisei umbla prin credință și privea tot timpul la Cel nevăzut. El știa că Dumnezeu spusese prin psalmistul:

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El...” (Psalmul 34.7). Și aceasta era de ajuns pentru el.

Dar Ghehazi credea doar pe jumătate. El era doar un membru al bisericii.

Altfel, Elisei i-a spus Domnului: „Doamne Dumnezeule, fă un semn Te rog. Deschide ochii acestui om și lasă-l să vadă ce este în jurul lui.”

Și când Dumnezeu i-a deschis ochii, Ghehazi a văzut că muntele era plin de cai și de cară de foc împrejurul lui Elisei. Ele fuseseră tot timpul acolo, dar el nu le putuse vedea.

În seara aceasta spun și eu aceleași cuvinte pe care le-a spus Dumnezeu în primul capitol din Fapte, când S-a înălțat la cer.

Același Isus a spus în Ioan 14.18 și 12:

„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi” și:

„Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi”, pentru că: „Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului.” (Matei 28.20).

Eu am discutat cu câțiva aviatori care zboară cu acele aparate rapide și ei mi-au spus că până când avionul ajunge la o anumită viteză, vibrează și scutură de parcă își pierde toate șuruburile și i se rup aripile. Aceasta se întâmplă până când avionul trece de viteza sunetului. Din clipa aceea, avionul plutește pur și simplu. Acesta este obstacolul din calea avionului: trecerea de propriul său sunet, apoi totul este foarte simplu.

Oh, dacă biserica de astăzi s-ar ruga până trece de bariera păcatului și a necredinței, ar putea să strige biruința Dumnezeului celui viu. Când? După ce trece de acea barieră.

Aceasta se poate realiza doar privind la Cel nevăzut și lăsând Cuvântul Lui să vibreze în noi și să facă ce vrea El, deoarece El este Dumnezeul cel viu.

Dacă ne pierdem însă încrederea în El și nu-l mai credem, ci trecem de partea celor care spun: „Zilele minunilor au trecut”, începem să tremurăm.

„Oh, nu mai există botezul cu Duhul Sfânt!” – aceasta ne face să tremurăm.

Dar dacă veți privi la Cel nevăzut, la Dumnezeu care a promis că *„făgăduința aceasta este pentru voi și pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu vostru.”* (Fapte 2.38); dacă ați privi la Cuvântul Său binecuvântat care spune: *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8); aceasta v-ar întări ca să puteți trece de acea vibrație și astfel ați putea depăși bariera necredinței și a păcatului și toate celelalte bariere care v-ar putea trage înapoi. Apoi ați putea zbura liberi în credința în Dumnezeu, știind că toate lucrurile sunt posibile.

Aviatorii spun că după acea barieră nu mai este nici o limită pentru viteza avionului, iar dacă nu mai este limită pentru el, înseamnă că nu mai este limită nici pentru binecuvântările lui Dumnezeu, ci ele se vor revărsa din belșug peste credinciosul care crede.

Scriptura spune că El este Același ieri, azi și în veci, iar Isus a spus atunci când era pe pământ:

„Eu nu fac nimic de la Mine, ci fac doar ceea ce-Mi arată Tatăl.” (Ioan 5.19).

Când se afla lângă fântâna Samariei, acolo a venit o femeie din cetate. Mai înainte de aceasta, la El a venit un bărbat, iar Domnul a spus: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* (Ioan 1.42).

Cum a știut El aceasta? De unde a știut umilul Tâmplar din Nazaret că numele acestui bărbat era Simon și că tatăl lui s-a numit Iona? Pentru că era umplut cu o Putere care putea privi la Cel nevăzut. El nu a privit la nici o altă carte scrisă, ci doar la Cel nevăzut, la Dumnezeu cerurilor.

Apoi a venit un alt bărbat care a călătorit câteva mile ca să-L vadă pe Isus. Când i s-a povestit despre lucrările lui Isus, Natanael a ascultat foarte sceptic, dar când a ajuns în fața Lui, lucrurile s-au schimbat, deoarece Domnul i-a zis:

*„Iată cu adevărat un Israelit,
în care nu este vicleșug.”* (Ioan 1.470).

Cum știa acest Om cine și cum era Natanael? Nu fusese nimeni lângă El ca să-i spună: „Bărbatul acesta este un Israelit.” Atunci de unde știa? El nu a citit în nici o carte, ci a privit la Cel nevăzut, la Dumnezeu care știe sfârșitul înaintea începutului.

Atunci Natanel a spus: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”* (v.49).

De unde știa Isus aceste lucruri? El îi spusese lui Natanel: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* (v. 48).

Ce făcea El? Privea la Cel nevăzut.

Când a venit samariteanca la fântână, El i-a zis: *„Dă-Mi să beau.”* (Ioan 4.7b).

Apoi Domnul i-a mai spus: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”* „Doamne”, I-a zis femeia, *„n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna aste adâncă...”* (v.10-11).

Femeia dorea să știe cu cine vorbește. Ea știa că în fața ei se află un evreu, de aceea l-a și spus:

„Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?” (v.9).

Apoi discuția a continuat până când Isus a pătruns în sufletul ei. Atunci i-a spus: *„Du-te de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.” (v. 16).*

Femeia l-a răspuns: *„N-am bărbat!”*

„Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” (v.18).

Atunci femeia l-a răspuns surprinsă:

„Doamne, văd că ești proroc... „Știu”, i-a zis femeia, „că are să vină Mesia, (căruia l se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile, dar Tu cine ești?” (v.25).

„Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (v.26).

Atunci femeia a fugit în cetate, și le-a zis oamenilor: „*Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?*” (v.29).

Și când a părăsit lumea, după o slujbă care a făcut înconjurul lumii
acelui timp, Isus le-a spus ucenicilor Săi: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*”

Ascultați ce le-a mai spus ucenicilor:

„*Peste puțină vreme, lumea (cea vizibilă, intelectuală, cultă, științifică) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” (Ioan 14.19).

Aceasta este o profeție. Isus a spus clar că „*credincioșii intelectuali, lumea, nu Mă va mai vedea*”, „*dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.*”

„*Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”; de aceea „*lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc al Tatăl.*”

Acest mare Dumnezeu și Tată despre care vorbim, nu este doar un Dumnezeu al trecutului, ci El este Același și în prezent. Și dacă poporul Său, care se numește după Numele Său, va trece acea barieră: peste ce spune lumea, ce spune biserica sau știința, și va privi numai la ceea ce spune Dumnezeu, va fi liber, pentru că păcatele au plecat, iar boala a fost vindecată. Atunci va fi minunat!

Dumnezeu nu ar fi drept dacă nu ar proceda întotdeauna la fel. Astfel, dacă El a răsplătit pe cineva pentru credința sa în El, va face întotdeauna la fel, pentru că altfel ar fi nedrept, iar El nu poate face aceasta.

Vă mai amintiți de fetița bolnavă de leucemie, pe care El a vindecat-o în locul acesta? Cel mai bun spital, John Hopkins, nu a putut face nimic pentru ea, dar la o oră după ce ne-am rugat pentru ea, fetița a fost declarată pe deplin sănătoasă, de aceiași medici care spusese că nu mai are nici o șansă.

Congresmanul Upshaw care a stat timp de șaiszeci și șase de ani într-un cărucior cu roțile, a fost ridicat de deplin sănătos în urma unei viziuni. Fraților, dacă un alt om se află în aceeași situație și crede că poate fi vindecat, Dumnezeu ar fi nedrept dacă nu l-ar vindeca și pe el, cum l-a vindecat pe celălalt. Dar El este drept.

O, prieteni, dacă am putea trece de acea barieră a sunetului! Dacă am putea ajunge la acea statură încât să nu ne mai intereseze ce spune unul sau altul! Atâta timp cât Dumnezeu a spus că acesta este Adevărul, mergeți mai departe! Navigați mai departe!

Mi-am amintit de acea poezie pe care am învățat-o când eram elev. Cred că mulți din cei ce sunt de vârsta mea și-o amintesc.

Poezia se numea: „Navighează!”

„Navighează mai departe și mai departe!”

Când Cristofor Columb a primit corăbiile de la regina Spaniei, a trebuit să plece în jurul lumii ca să dovedească ceea ce susținea. El avusese în inima sa o viziune în care a văzut că pământul este rotund, iar acum trebuia

s-o dovedească.

El era liniștit, pentru că credea ceea ce văzuse în viziunile primite.

Și când a primit nava, în jurul lui erau o mulțime de lași: aceia erau membrii căldicei ai bisericii lui, o adunătură de necredincioși care încercau să-l descurajeze și să-l tragă înapoi: O, nu vei reuși! Un șarpe de va ridica din fundul mării și va înghiți aceste corăbii mici. Ce vei spune atunci?"

Dar el răspundea liniștit: „Navigați mai departe! Navigați mai departe și mai departe!”

Dumnezeu ne-a dat în biserică asemenea oameni credincioși. Mie nu-mi pasă ce spune lumea științifică sau cea denominațională, ci iau Cuvântul lui Dumnezeu și navighez pe El.

Navigați până treceți de barieră!

Noi, biserica de aici, obișnuim să cântăm cântarea:

Am trecut linia de separație,

Am lăsat lumea înapoi.

Dacă a existat vreodată un timp în care a fost nevoie ca biserica să facă un pas peste linia de despărțire dintre credință și necredință; dintre ceea ce vedem și Cel nevăzut, atunci acel timp este acum. Acum este timpul când trebuie să lăsați în urmă totul: orice grijă, orice povară, tot ceea ce vă

șoptește că nu puteți fi un creștin adevărat: „O, am fumat prea mult; am căzut prea mult; am curvit...” Nu-mi pasă ce ați făcut! Odată ce ați trecut acea linie de despărțire, Satana care vă șoptește că nu puteți, că nu veți reuși, nu mai are nici o putere, de aceea spuneți: „Pot, pentru că Isus a spus: *„Dacă însetează cineva să vină la Mine, și să bea.”* (Ioan 7.37).

Lăsați totul în urmă!

Și voi, cei care sunteți bolnavi. Poate că până acum, ați umblat de la un rând de rugăciune la altul; poate că s-au rugat prea mulți pentru voi, iar doctorii au făcut și ei tot ce au putut, dar cu toate acestea moartea este încă la ușa voastră. Voi trebuie să ajungeți însă într-un loc în care să spuneți: „Nu îmi pasă ce spune doctorul! Nu-mi pasă ce spune știința, pentru că Isus Hristos a dat o făgăduință!”

Treceți de bariera care face ca sufletul vostru să vibreze și veți fi liberi. Atunci nu va mai exista nici un lucru care să vă clatine. Veți beneficia de vindecare tot așa de sigur, precum mă aflu eu la acest amvon. Atunci nu veți mai privi niciodată înapoi, ci doar înainte, iar sufletul vostru va fi eliberat de toate șoaptele care spuneau: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai există vindecare divină! Cazul tău nu poate fi (vindecat) rezolvat pentru că este prea grav!”

Treci peste toate acestea! Urcă pe aceste ziduri până vei fi liber, până când fiecare legătură sau lanț este tăiat, până când orice vibrație rămâne în urmă, iar tu ești liber cu adevărat.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, stă în Biserică pentru voi, ca să vă ajute.

Cuvântul spune că El a rânduit în biserică „pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători.” (Efeseni 4.11), ca să legitimizeze acest Cuvânt și ca să dovedească că El este un mare Învățător. Prin aceasta nu vreau să spun că este nevoie de un Ph.D. Sigur că nu. Isus nu a citit Scripturile, dar cu toate acestea, la vârsta de doisprezece ani, le cunoștea mai bine decât toți cărturarii și înțelepții lui Israel. Deci vedeți, nu este nevoie de o minte intelectuală, ci de o inimă predată în voia lui Dumnezeu.

Și dacă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a făgăduit în Biblie că „Îl va salva pe cel aflat în necaz” și că lucrările pe care le-a făcut El le vom face și noi, pentru că va fi cu noi până la sfârșitul veacului, așa va fi.

Dacă El a putut să vină și să ne ia sub controlul Său în seara aceasta, astfel încât să nu ne mai gândim cum este posibil să ne rezolve problema, ci doar să privim la Cel nevăzut, la Dumnezeu care a dat toate aceste făgăduințe, atunci va putea face și pentru noi ceea ce a făcut pentru femeia de la fântână.

Semnul pe care l-a arătat lumii și evreilor este prezent din nou printre noi. Dacă El a posedat un semn dovedind că este Mesia, iar astăzi ar proceda altfel, lăsându-ne să ne bazăm pe intelect, nu ar fi corect. Acesta este motivul pentru care și astăzi trebuie să se arate același semn.

Dacă El ar veni în seara aceasta aici și ar zgudui locul acesta dovedind că este viu, dacă ar face semnele pe care le-a făcut și în trecut, ar trebui să facă inima fiecărui păcătos să se contopească cu El. El trebuie să facă ca fiecare persoană bolnavă să se ridice în picioare și să-l dea slavă. Dar pentru aceasta este nevoie să trecă de linia de separație și să intre pe frecvența pe care Dumnezeu poate să vă vindece și să vă facă bine.

Gândiți-vă la aceste lucruri în timp ce ne vom ruga.

Îndurătorule și veșnicule Dumnezeu, Tu care ai existat înainte ca să fie vreun atom, și care vei rămâne Dumnezeu și atunci când nu va mai fi nici unul. Tu care ai făcut lumea și ai măsurat-o cu mâinile Tale; Tu care ai așezat-o în spațiu și ai spus: „Să fie lumină!” și a fost. Cuvântul Tău nu a putut cădea nici în seara aceasta pentru că ai dat o făgăduință, și anume că: „Acele semne îi vor urma pe cei ce cred.” Acest Cuvânt este Adevărul. Doamne Dumnezeule, noi știm că vindecarea divină este ceva ce a fost câștigat pe Calvar, așa cum a fost câștigată și salvarea noastră. Noi ne aflăm aici ca să privim și să trăim; ca să trăim și să trecem bariera; ca să-ți dovedim că suntem sinceri. Atotputernicule Dumnezeu, îngăduie ca acești oameni să creadă, pentru ca astfel să fie izbăviți din păcatele și din bolile lor, pentru că Te rugăm aceasta spre slava Numelui Tău.

Și acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să știu câți dintre voi doresc să facă această mărturisire înaintea lui Dumnezeu:

„Doamne, eu sunt de mult timp un membru al bisericii, dar în lumea aceasta sunt foarte multe lucruri care mă fac să vibrez. Sunt furios. Oh, am ceva care mă oprește să merg în locul unde pot să cred cum s-ar cuveni. Vrei să iei aceasta de la mine, Doamne? Ajută-mă să trec bariera păcatului și a necredinței.”

Vreți să ridicați mâinile spre El? Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i bine. O, în jur sunt multe mâini ridicate!

Doamne, Tu vezi mâinile lor. Fie ca Duhul Sfânt care i-a îndemnat să-și ridice mâinile să vină și să-i elibereze de vibrațiile lumii astfel încât să scape de farmecul paralizant al șarpelui, de acest șarpe plin de păcat și de amăgirile acestei lumi moderne. Fă-i să își ridice ochii spre Hristos chiar acum, și să-L primească ca Salvator personal, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos.

Și acum, înainte de a chema bolnavii și suferinzii, este cineva aici în seara aceasta, bolnav și suferind, care spune: „O, Dumnezeule, lasă-mă să trec și eu de acea linie de separație! Dă-mi credință să las toate gândurile care vin de la Diavolul și care-mi spun că nu mă voi face bine.”?

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, fii îndurător cu mine!”?

Dumnezeu să te binecuvânteze. El vă vede mâinile. Peste tot sunt mâini ridicate.

Acum, Tată, dă-ne acel Ceva care să-i convingă pe oameni că acesta este Adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu și că Tu Îți ții făgăduințele date, așa cum ai făcut și față de Avraam sau față de Moise, etc.

Tu ești la fel ca atunci când i-ai spus lui Petru: „*Pășește pe ape la Mine.*” El nu s-a aplecat ca să vadă ce fel de pod era pe sub apă, nici măcar nu s-a gândit la ceea ce face, ci a privit doar spre Isus.

Când a privit însă la valuri, a început să se scufunde.

Dumnezeule, rugămintea noastră este ca cei care au pășit în afară în seara aceasta, să poată trece bariera valurilor și să vină drept la Isus, care le-a poruncit să-L urmeze. Ascultă-ne, Doamne! Dă înțelepciune slujitorului Tău ca să știe ce trebuie să facă în ceasul acesta, care va aduce binecuvântări, salvare fizică și duhovnicească, în Numele Domnului Isus. Amin. Îți mulțumesc.

Acum am să-i întreb ceva pe cei care și-au ridicat mâna. Voi schimba puțin serviciul în seara aceasta. Pe cei de aseară i-am dus în camera alăturată, dar astăzi vă voi chema pe platformă. Vedeți, Dumnezeu va lucra dacă

o doriți cu adevărat și dacă spuneți din toată inima: „Doamne, ia orice vibrație de necredință de la mine!” El o va face.

Avionul tău nu poate zbura liber decât după ce trece de bariera sunetului. Tot așa este și duhovnicește: duhul tău nu poate fi liber câtă vreme gândurile omenești și intelectuale te țin legat, șoptindu-ți: „De ce biserica aceasta nu crede așa?”

Nu gândiți astfel! Isus este Acela care a spus cum va fi biserica Sa, de aceea dacă cineva îți spune ceva contrar celor învățate de El, este o prorocie mincinoasă.

Dorința mea este să fiu întotdeauna sincer față de voi pentru că va trebui să stau în fața judecății Lui, pentru tot ceea ce vă spun. Învățătorii care învață în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, sunt greșiți.

Am să vă arăt ce a spus Isus, apoi vom vedea un lucru mare. Cred că sunt cam două sute de oameni pentru care trebuie să ne rugăm. Vreau să vă întreb ceva cu privire la mesajul din seara aceasta: „Privind la Cel nevăzut”. Dacă Cel nevăzut Se va face vizibil, cred că s-ar cuveni ca sufletele voastre să treacă peste orice barieră și să se apropie de El. O veți face?

Noi suntem dintre neamuri și știm că atunci când a fost pe pământ, spre El au privit doar evreii și samaritenii. Neamurile erau păgâne; se închinau la idolii părinților lor, dar evreii și samaritenii Îl căutau pe El. Când El a venit însă și a dovedit că este Cel așteptat, L-au nesocotit. Totuși au fost câțiva evrei și samariteni aleșii care L-au recunoscut.

Pentru neamuri va fi la fel. El Se va face cunoscut și în mijlocul neamurilor așa cum S-a făcut cunoscut în mijlocul evreilor.

El i-au întrebat pe evrei: „De ce vreți să Mă omorâți?”, la care ei i-au răspuns: „Pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” (Ioan 10.33b).

Adevărul era însă că El era Om și Dumnezeu. Dumnezeu era în Om. Isus (trupul), a fost Omul din afară, de aceea a spus:

„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” (Ioan 5.19).

Priviți cum le-a arătat El evreilor cine este: spunându-i lui Petru cine era; spunându-i lui Natanael cine era și ce a făcut înainte de a veni la El, etc. Vedeți, acesta este procedeu.

Ce a spus Natanael când a auzit ce spune Isus despre el? *„Tu ești Hristosul, Împăratul lui Israel.”* (Ioan 1.49).

Dar biserica din lume și evreii necredincioși au spus: „Este un spiritist!” „Este un diavol!” „Lucrează cu Beelzebul!”

Atunci Isus le-a spus: *„Tot ce vorbiți împotriva Fiului omului vi se va ierta; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”* (Matei 12.32).

Aceasta se va întâmpla atunci când Duhul Sfânt va veni să facă aceleași lucruri pe care le-a mai făcut, pentru că Duhul este Acela care poartă mărturia Lui.

De aici vedem că ne punem noi singuri într-o situație delicată.

Acum, credeți că Dumnezeuul istoriei este viu și astăzi? (Amin).

Credeți că trăim în zilele din urmă? (Amin). Credeți că biserica Îl așteaptă să

vină? (Amin). Credeți voi că El îi pregătește pe ai Săi pentru venirea Sa?

(Amin). Umbra venirii Lui se lasă deja peste pământ: probleme, stres, neazuri.

Și umbra (semele) venirii Lui este pusă și deasupra bisericii Sale.

Lucrurile care se fac în Numele Lui, sunt doar o umbră, un exemplu spre ceea ce va face El când va veni.

Când vedem un copil mort de leucemie și adus din nou la viață în următoarele cinci minunate, aceasta este o umbră spre ceea ce va face El când va veni. Atunci praful din pământ al celor adormiți, se va ridica în frumusețea tinereții.

Ceea ce vedeți acum, este doar o umbră care vrea să vă facă să știți că El vine.

Haideți să rupem toate cătușele!

Dacă în seara aceasta, El va veni și va face din nou același lucru pe care l-a făcut la fântâna Samariei, când a vorbit cu acea femeie, voi, neamurilor, Îl veți crede? Vă veți deschide sufletele spre El? O veți face? (Amin).

Ridicați mâinile spre El și spuneți: „O voi face!”

Acum, noi am înțeles greșit când am spus „vindecare” sau „salvare”?

Nici un om vă poate salva. Orice ar face el nu poate să vă salveze. Doar Hristos o poate face, dar pentru aceasta a lăsat o cale pe care trebuie s-o urmați. Omul poate predica Cuvântul, poate boteza în apă, dar numai Hristos poate boteza cu Duhul Sfânt.

Aceasta a spus-o Ioan Botezătorul în Matei 3.11: *„Cât despre mine, eu vă botez cu apă spre pocăință; dar Cel ce vine după mine...vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”*

Hristos este Acela care poate să ne vorbească Cuvântul printr-un slujitor al Său, iar apoi, să vină și să-L legitimizeze prin Prezența Sa, prin semne și minuni, dar numai prin credința voastră sunteți vindecați.

Acum să fim cât se poate de respectuoși. Vom chema un rând de rugăciune. Mi s-a spus că s-au împărțit o sută de numere, ceea ce înseamnă că o sută de oameni așteaptă să ne rugăm pentru ei. Nu îi vom putea chema pe toți dintr-o dată, ci vom lua cinci sau șase, sau câți încap pe platformă pentru că nu avem o cameră. Dacă Dumnezeu va dovedi că este aici, atunci s-ar cuveni să privim spre Cel nevăzut și să credem.

Voi, bolnavilor care ați ridicat mâna, dacă Isus va veni și va face aceleași semne ca și atunci când a fost pe pământ printre oameni, veți fi de acord să-L urmați?

Zilele trecute am avut ocazia să-l văd pe un învățător despre care am crezut că este cel mai mare din lume. El este un om mare.

Să nu mă înțelegeți greșit. Billy Graham pe care Domnul îl folosește în lucrarea Sa, este un om mare, dar într-un ziar a apărut un articol în care cineva voia să știe care este părerea acestui bărbat cu privire la trinitate.

„Sunt trei dumnezei, sau numai unul?”

Și Billy Graham a răspuns: „Încă nu mi-a fost descoperit.” Noi avem acest ziar.

O, frate, să nu crezi niciodată că ar fi trei dumnezei. Este un singur Dumnezeu, care S-a descoperit în trei slujbe: Tată, Fiu și Duh Sfânt.

În vechime, El a coborât pe munte, într-un Stâlp de Foc; apoi a venit jos, într-un trup de carne și a locuit printre noi, în Fiul; iar acum locuiește în Biserica Sa ca Duh Sfânt – același Dumnezeu. Nu trei dumnezei, ci același Dumnezeu. Vedeți?

Când era pe acest pământ, El a spus:

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.” (Ioan 14.19).

„Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.” (Ioan 13.3).

Câți dintre voi știu că aceste cuvinte sunt scrise în Scriptură?
(Amin).

Bine, și acum El trebuie să facă ceea ce a făcut când era pe pământ:

„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.” (Ioan 14.18). Și atunci:

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...” Vedeți?

Aceasta Îl face pe El același. Aceași mlădiță care continuă să iasă din vie. Observați-L pe El trăind în mlădiță.

Când a fost pe pământ, El a spus că vine de la Dumnezeu, care era Stâlpul de foc, și că se va întoarce la Dumnezeu – după moartea și învierea Sa.

Acum priviți. Pavel era în călătorie spre Damasc, când ceva l-a trântit jos. Vă amintiți? (Fapte 9.3-5). Și când a privit în sus a văzut același Stâlp de foc din pustie.

Isus Hristos S-a întors într-un Stâlp de lumină, care l-a orbit pe Pavel. Este adevărat? (Amin).

El i-a spus lui Pavel: *„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”* (Fapte 9.4).

„Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.” (v.5).

El era în Stâlpul de foc.

Știți voi că Același singur Duh este acum cu noi? (Amin). Nu avem noi fotografia Lui aici, datorită științei? Și semnele pe care le-a făcut acolo în spate, dovedesc că El trăiește încă în Biserica Sa. El nu a venit cu un altfel de semn, ci cu același semn.

„Încă puțină vreme și lumea (cea intelectuală) nu Mă va mai vedea, dar voi (cei care ați trecut bariera păcatului și credeți Cuvântul) Mă veți vedea.” (Ioan 14.19).

Nădăjduiesc să faceți parte dintre aceștia.

Haideți să ne rugăm.

Doamne, acum, pentru restul serviciului, va trebui să vii Tu, ca să confirmi că ai spus Adevărul. Te rog să dai aceste binecuvântări prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Nu putem să vă chemăm pe toți cei care aveți numere de rugăciune aici sus, dar să nu vă descurajați pentru că mâine seară, duminică dimineața și seara, vă vom cuprinde pe toți.

Acum să începem să-i chemăm pe câțiva sus.

Cei care sunt chemați, să vină unul câte unul aici. Dacă nu puteți umbla, ridicați doar mâna și atunci câțiva dintre frații diaconi, vor veni și vă vor ajuta. În ordine.

Cine are numărul 1? Ridicați mâna, vă rog. Dacă puteți umbla, veniți aici, domnule. Numărul 2? Dacă puteți ridica mâna, ridicați-o. În ordine. Numărul 3. Aș vrea să veniți aici sus. Numărul 4 să ridice mâna. Numărul 5. Când Billy împarte numere de rugăciune, le amestecă de aceea este posibil ca tu să ai numărul 1, iar cel de lângă tine să aibă numărul cincisprezece, sau cel din spate să aibă numărul 2. Ele sunt amestecate. În ordine.

Cine are numărul 3? Este aici? În ordine. Numărul 5? (cineva spune: „Îl am eu.”)

Numărul 6. Faceți loc acolo în spate. În ordine. Aș vrea ca cei din spate s-o lase pe tânăra doamnă să treacă.

Numărul 7, vrei să-ți ridici mâna? Tu ai numărul 7 soră? În ordine.

Numărul 8, vrei să ridici mâna dacă poți? Doamna de aici, da? În ordine, ia loc.

Numărul 9. Doamna de aici. În ordine soră.

Numărul 10. Haideți să-i luăm pe aceștia ca să facem puțin loc. Aș vrea să vă dați puțin mai în spate. Ei bine, avem 10. Aveți numărul 10, nu-i așa, soră? Pășiti în rândul de rugăciune.

Numărul 9 lipsește? (un bărbat spune: „Nu, este aici, frate Billy”).

O, dacă nu poate umbla lăsați-o acolo, dar să-mi aduceți numărul ei când va fi chemată. Dacă nu poți sta prea mult soră, așteaptă până va fi chemat numărul tău. În ordine.

Mai lipsește vreun număr? (Sunt toate). În ordine. Aici este capătul rândului? Bine.

Acum aș vrea să vă întreb ceva pe toți cei care sunteți în rândul de rugăciune.

Credeți sincer că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? Credeți că El a înviat din morți? Credeți că El este viu? Credeți că El poate face și acum tot ceea ce a făcut atunci când a fost pe pământ? Credeți că a trimis Duhul Sfânt în biserică să-și continue lucrarea?

Care dintre voi sunteți străini de mine, ridicați mâna. Nici eu nu vă cunosc. În ordine. Eu nu-i cunosc pe acești oameni, nu i-am văzut niciodată.

Câți dintre cei prezenți în sală îmi sunt străini? Nu, nu trebuie să fiți prezenți aici, sus, ci în clădire. Văd că jumătate din cei prezenți sunt străini. În ordine.

Dacă suntem străini unul pentru celălalt, vreau să vă spun ceva: câți ați auzit această povestire? (Amin). Isus mergea prin mulțimea aceea, dar după un timp ea a reușit să-L atingă. Ea s-a gândit ceva și apoi ce a făcut? L-a atins. Când a făcut aceasta, ea a trecut de bariera sunetului, era liberă. De ce? Pentru că și-a zis în inima ei: „Am făcut exact ceea ce am gândit, deci sunt vindecată.”

Credeți că Isus Hristos se va face și în seara aceasta cunoscut prin același lucru? (Amin). În ordine. Credeți numai. Să păstrați aceasta în inima voastră.

După ce s-a atins de El, femeia s-a retras în mulțime și s-a așezat jos, dar Isus s-a oprit și a întrebat: „*Cine s-a atins de Mine?*” (Luca 8.45).

Cei din jur spuneau: „Nu Te-a atins nimeni!” Și astfel fiecare nega: „Nu noi! Nu noi!”

Atunci Petru L-a certat, spunând: „*Învățătorule, noroadetele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?”* „Alo, Rabi! Ne bucurăm că Te vedem! Alo, Isus, Profetul din Galilea, ne bucurăm că Te-am întâlnit!”

Și Isus i-a răspuns la Petru: „Este adevărat ce spui tu, dar de Mine s-a atins cineva.” Vedeți? Această atingere vă trebuie și vouă. „Cineva s-a atins de Mine într-un fel diferit. Cineva a trecut bariera sunetului, iar Eu am simțit că din Mine a ieșit o putere, pentru că am slăbit.”

Apoi a privit în jur. Duhul lui Dumnezeu locuia în El, credeți aceasta? (Amin). Și El a privit peste mulțime până când a găsit femeia care s-a atins de El, apoi i-a spus starea ei și faptul că credința ei a vindecat-o. Fără să aibă vreo vedenie? Fără. El știa că credința ei a vindecat-o deoarece a simțit puterea pe care credința ei a tras-o afară din El.

Acum, dacă Isus este aici și astăzi Același, nu va proceda la fel? (Amin). De unde veți ști însă că este El? Vedeți, acum este nevoie să vă smeriți. Trebuie să priviți spre Cel nevăzut.

Tu ești primul? Unde este? Cine ține rândul? Tu, frate Neville? O, Billy? În ordine.

Tu ești primul? În ordine. Puteți să veniți puțin mai aproape dacă doriți.

Cred că am spus că nu ne cunoaștem. De unde-l cunosc pe acest bărbat? Nu, eu nu-l cunosc. Dumnezeu știe că eu nu l-am mai văzut niciodată, că este un străin pentru mine.

Dar am spus că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Asta se bazează pe multă credință. Dacă nu este așa, eu sunt un ipocrit, iar Biblia o minciună. Acum ce trebuie să fac ca să știu? Să privesc la lucrurile inteligente? Cum aș putea?

Eu trebuie să privesc la Cel nevăzut. Dar de ce o fac? Pentru că El a făgăduit ceva. Iată, eu pot să greșesc și la fel tu și voi, dar Dumnezeu nu poate greși.

Aici sunt doi bărbați – ne-am întâlnit pentru prima dată.

Aceasta este o scenă biblică. Odată a fost un bărbat care l-a adus pe un alt bărbat în sinagogă, sau unde era Isus. Numele celui bărbat era Natanael. Isus nu-l mai văzuse niciodată până atunci, dar când l-a văzut, i-a zis: *„Iată un Israelit în care nu este vicleșug.”*

Cu alte cuvinte, aș putea spune: „Aici se află un bărbat cinstit, un creștin credincios.”

„Cum, Rabi?” a răspuns Natanael, „Cum este posibil? De unde mă cunoști, doar nu m-ai văzut niciodată?” Bineînțeles, nu după felul cum era îmbrăcat, deoarece toți erau îmbrăcați la fel. El putea să fie foarte simplu, un grec, un egiptean, sau orice altceva.

Totuși Isus a spus: „Acesta este un israelit. Este un bărbat cinstit și fără viclenie.”

De unde știa El aceasta? *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* (Ioan

1.48).

Acesta era Isus ieri, iar dacă este Același și astăzi și dacă locuiește în noi, El a făgăduit că va face din nou aceleași lucruri, deci îl poate cunoaște și pe bărbatul din fața mea.

S-ar putea ca el să fie aici din motive financiare, sau poate că este pe moarte. Poate că este un păcătos, eu nu știu. Eu nu îți pot spune nimic, dar Dumnezeu te cunoaște.

Dacă El Se va descoperi în mijlocul nostru, dovedind că este viu, dacă-i va spune acestui bărbat cine este și de unde vine, ce probleme are, Îl veți crede? (Amin).

Deși nu-L vedem, El este aici. Aceasta este Ființa Lui. El nu Se poate arăta într-un trup fizic; este Duhul Lui.

El a permis totuși să I se facă fotografia aceea care se află la Washington D.C. Același Dumnezeu care S-a descoperit ca Îngerul Domnului și în Stâlpul de foc, a locuit în Isus făcând aceleași lucruri lui Petru și lui Natanael. Același Isus a făgăduit că va veni și va locui în noi, făcând din nou aceleași lucruri. Ați înțeles acum? (Amin). În ordine.

Doamne, fă-Te cunoscut dovedind că Tu ești Dumnezeu și că noi suntem slujitorii Tăi. Tu aștepti ca acești oameni să Te creadă și să treacă bariera păcatului, astfel încât să poată fi salvați și vindecați spre slava Ta. Amin.

Să spunem și noi așa cum i-a spus Petru ologului de la poarta numită „Frumoasă”: „Uită-te la noi!” De ce a spus aceasta? Ca să-i capteze credința,

ca să-l facă să creadă.

Vom face și noi așa cum a făcut Domnul cu femeia de la fântână - a intrat cu ea în conversație. Astfel i-a spus: „Dă-Mi să beau!” Vedeți, a intrat în discuție.

Eu nu te cunosc, ești un străin venit în această adunare. Și dacă nu te cunosc, dar Domnul îmi va spune ceva ce s-a întâmplat în viața ta sau ce dorești, Îl vei crede? Vei crede că El este aici ca să îți dea ceea ce ceri? Vei face aceasta? (fratele răspunde: „Amin”). În ordine. Du-te și stai în rugăciune până când Duhul Sfânt vine deasupra noastră.

Da, văd acest om. Văd o persoană mică ce stă în apropierea lui și pentru care dorește să ne rugăm. (fratele spune: „Da”). Doriți să ne rugăm pentru altcineva. (Da!) Este o fetiță, iar tu nu ești din acest stat. (O, Isuse!) Tu locuiești undeva lângă un lac mare. Este un oraș mare care are un mare dom, este Buffalo, New York. (Așa este). Ai tensiune mare, aceasta este problema ta, dar te rogi pentru acel copil. Crezi că sunt slujitorul Lui? (Absolut). Tu ești domnul Holden. Acesta este numele tău. (Așa este). Întoarce-te acasă și primește ceea ce ai cerut. Pune batista peste copil și totul se va termina. Amin. (Adunarea se bucură).

Credeți că Isus Hristos trăiește? (Amin). Ce este aceasta? Cel nevăzut devine vizibil. Ce este aceasta? Același Isus, aceleași roade, aceleași semne, aceleași lucruri pe care le-a făcut și înainte.

Aici urmează o femeie. Voi vorbi cu ea așa cum a vorbit Domnul cu femeia de la fântână. Ne cunoaștem cumva? (sora spune: „Nu”). Deci acum ne întâlnim pentru prima dată.

Eu nu știu ce a avut bărbatul de adineauri, dar orice ar fi avut, eu

nu am nimic a face cu vindecarea lui. Dumnezeu a făcut-o. Credința lui a realizat aceasta. Eu nu am nimic cu aceasta – posed doar un dar.

Odată era o femeie care avea o mare problemă; ea a avea o scurgere de sânge. O avea cam de 12 ani și și-a cheltuit toți banii pe la doctori, dar fără rezultat.

Iată că în seara aceasta, aici stau două fete în scaune cu rotile. Credeți voi fetelor că Isus Hristos a înviat din morți? Îl căutați pe El în seara aceasta ca să vă vindece? Aveți număr de rugăciune? În ordine. Nu a fost încă chemat. Deci aveți credință.

Să nu vă îndoiiți, ci credeți din inimă. Dacă numerele voastre nu vor fi chemate în seara aceasta, să veniți și mâine seară. Continuați să veniți chiar dacă nu ați avea numere de rugăciune. Credeți numai și atunci veți vedea ce se va întâmpla.

Și voi, cei care vă aflați în audiență și nu aveți numere de rugăciune. Câți nu aveți numere de rugăciune? Ridicați mâna. Ia uitați-vă.

O să ne bazăm pe Scriptură. Tot ceea ce facem trebuie să fie biblic, de la Geneza până la Apocalipsa. Trebuie să fie Dumnezeu. Așa cum am spus aseară, trebuie să fie așa „de la început”. Vedeți? Pe cei de aici, care au numere de rugăciune, îi voi întreba texte din Biblie.

Cei care nu aveți numere de rugăciune și nu puteți fi în seara aceasta în rândul de rugăciune, puteți veni mâine seară. Sunt mulți, dar îi vom chema pe toți, doar să aveți răbdare. Să nu vă grăbiți, căci atunci veți deveni agitați. Vedeți? Stați doar liniștiți și spuneți: „Dumnezeule, sunt aici și Tu mă cunoști.”

În Biblie este un text care ne vorbește despre o femeie care avea o scurgere de sânge și care s-a înghesuit prin mulțime ca să ajungă până la El. Ea voia să ajungă la Învățătorul, la Domnul Isus, pentru că își zicea în inima ei: „*Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.*” (Matei 9.21).

Acum, în această clădire sunt aceiași îngeri pe care i-a văzut Ghehazi atunci când s-a rugat Elisei ca Domnul să-i deschidă ochii. În această clădire este Domnul Isus. Așadar, să nu vă uitați la ceea ce vedeți, ci uitați-vă la ceea ce nu vedeți, pentru că Dumnezeu a făgăduit că El va lucra.

El a discutat cu femeia de la fântână ca să vadă ce probleme are. Așa doresc să fac și eu acum, pentru că El a rămas Același. Crezi că Domnul îmi permite să fac aceasta?

În clădire a avut loc o vindecare. Este o doamnă care stă în audiență. Ea are mâinile ridicate și ochii închiși pentru că se roagă. Are probleme intestinale și cu spatele. Rugămintea ei este ca Dumnezeu s-o vindece. Ea stă chiar aici, poartă ochelari, un costum închis la culoare și se află chiar la capătul acestui rând.

Tu, care stai cu mâinile ridicate, dacă aceasta este problema ta, mișcă-ți mâna. Eu nu te cunosc, este adevărat? (Da, domnule). Noi suntem străini unul pentru celălalt. Du-te acasă acum, căci ai atins marginea hainei Lui. Tu L-ai atins pe El, nu pe mine, care sunt la 20 de picioare de tine. Tu L-ai atins pe El, pe Marele Preot care poate fi atins de slăbiciunile noastre.

Acum, restul. Este aici o doamnă fără număr de rugăciune, care stă însă și așteaptă. Tu ești soția unui bărbat care tocmai a fost aici, pentru că vă văd pe amândoi într-o casă. Tu ai o boală nervoasă. Văd de asemenea că ați fost la doctor și că el v-a examinat la șezut. V-a spus că a văzut o excrescență în stomac și în organele genitale și că trebuie să fiți operată.

(sora spune: „Așa este”). Să crezi însă că dacă ai venit aici și mă voi ruga pentru tine, vei fi vindecată. Dacă este adevărat ce ți-am spus, ridică mâna pentru ca oamenii să creadă.

El care o cunoaște pe această femeie,
El care cunoaște starea ei, nu poate și s-o vindece? (Amin).

Vino aici.

O, Doamne Isuse, lasă ca credința și bucuria ei să fie depline în seara aceasta, ca să fie complet eliberată și astfel să primească salvare toți aceia care vin în contact cu ea. Eu trimit acest rău de la ea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum te simți altfel. Du-te și bucură-te căci răul te va părăsi pentru totdeauna.

Cum vă simți? Pleacă-ți capul pentru un moment. Din câte știu eu, ne vedem pentru prima dată, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Și dacă îmi va descoperi pentru ce ești aici, sau ceva ce ai făcut, sau ceva ce trebuie să faci, sau ceva ce s-ar cuveni să faci pentru că nu ai făcut, vei crede? Eu nu știu de ce ai venit aici, este adevărat? Ridică mâna. Mă bucur însă că El este același, ieri, azi și în veci.

Tu nu dorești să mă rog pentru tine deși ai nevoie, ci o ceri pentru fiul tău. El nu este aici, ci locuiește într-un oraș din Est. (sora spune: „Da,,). Eu am fost acolo în ultima campanie pe care am avut-o înainte de a veni aici. Este vorba de Philadelphia. Așa e. El este predicator. (Da). Și trebuie să fie operat. El a fost examinat pentru o fractură. Asta este „Așa vorbește Domnul!” Vedeți? Crezi că Dumnezeu poate să facă ceea ce-i ceri? (Da, eu cred din toată inima aceasta).

O, Dumnezeule veșnic, confirmă credința femeii prin semne și minuni.
Acordă-i eliberarea și dă-i ceea ce-Ți cere, pentru că Te rog în Numele lui
Isus Hristos. Amin.

Fie ca Domnul să vă dea ceea ce cereți. Du-te în pace.

O doamnă care ține o batistă la nas, se roagă pentru problema ei de la
cap. Crezi că Domnul Isus te poate vindeca? Doamna care stă chiar aici lângă
bărbatul cu ochelari.

Doamnă, crezi că Isus Hristos te va vindeca? Doamna aceea cu rochia
albastră. Ridică mâna dacă într-adevăr aceasta este problema ta. Du-te și fii
vindecată. Credința ta te face bine.

Crezi că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu poate să-mi descopere de ce
ești aici? Tu ai multe probleme; ești foarte nervoasă, ai probleme femeiești,
complicații... Tu nu ești din oraș, ci vii din Lafayette, Indiana. Doamnă
Elison, du-te liniștită căci boala te-a părăsit. Du-te acasă și mărturisește
ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Amin.

Crezi că Dumnezeu îmi poate spune de ce ești aici? Dacă o va face vei
crede din toată inima? Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru acel copil. Dacă
Dumnezeu îmi va spune ce are copilul tău, mă vei crede? Este o tumoare în
sânge, nu-i așa? Crezi că dacă am să-L rog pe Dumnezeu să alunge acest duh rău
afară, copilul va trăi?

Plecați-vă capetele. Acum, copilul este prea mic ca să aibă credință.
Vedeți?

O, Doamne Dumnezeule, ei au adus copilașii la Tine și Tu i-ai

binecuvântat. Acum, același Isus este prezent aici, de aceea eu îl acuz pe acest Diavol care încearcă să ia viața acestui copil. Părăsește-I Satan! Îți poruncesc să ieși afară din el în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum luați-l. Nu fiți necredincioși. Răul îl va părăsi. Aveți credință.

Tatăl stă aici cu capul plecat. El are probleme cu fierea. Eu nu te cunosc, dar El te cunoaște. Tu ai avut o criză de fiere și ai simțit o presiune mare în piept. Dacă-i așa, ridică mâna. Crezi că eu sunt profetul Lui? Atunci du-te acasă liniștit, căci nu vei mai suferi. Fii sănătos în Numele lui Isus Hristos.

Crezi că sunt slujitorul Lui? Dacă Dumnezeu îmi va spune necazul tău, vei crede din toată inima ta?

Acum se întâmplă ceva în clădire. Confirmați că credeți. Ceva se apropie cu putere.

Aici este o femeie de culoare. Ea stă pe partea aceasta. Eu văd o femeie de culoare, care stă aici în spate. Ea are artrită și complicații. Ea stă chiar lângă domnul Bell. poartă o pălărie neagră, dar eu nu o cunosc.

Soră, dacă-L vei crede așa cum ai promis, totul va fi în ordine.

Acum trebuie să știți că acesta este Duhul Sfânt. În spatele femeii se află un bărbat care are probleme la gât. Dacă vei crede domnule, Dumnezeu te va face bine. Crezi tu? Ridică mâna. Eu nu te cunosc, dar El te cunoaște.

Vedeți, oricum ar fi, aveți credință în Dumnezeu. Puteți trece acum

această barieră a necredinței? Puteți lăsa ca Duhul Sfânt să vină ca să ia loc în inimile voastre? Dacă puteți, totul este în ordine.

Acest Diavol te va părăsi dacă vei crede. Du-te în drumul tău și bucură-te.

Ce ziceți voi despre aceasta? (Amin). Aici stă Crinul din Vale, Steaua de dimineață.

Dacă crezi, du-te și mănâncă liniștit, căci ulcerul te-a părăsit. Du-te, mănâncă și bucură-te.

Dacă crezi, nu vei muri, pentru că acel cancer te-a părăsit. Crezi aceasta? Du-te și bucură-te.

Câți credeți din toată inima? Ridicați-vă chiar acum în picioare. Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu.

Acum, într-o unitate, treceți orice barieră. Credeți că Dumnezeu este aici și că boala și neputințele vor pleca. Fiecare persoană să stea în rugăciune.

O, Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, eu îi aduc pe acești oameni înaintea Ta. Eu îl acuz pe Diavolul și spun că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este prezent în locul acesta. În Numele Domnului Isus Hristos, cer ca orice duh de îndoială, orice superstiție, necredință și păcat, să părăsească această clădire.

Satană, ieși afară în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu!

Fiecare să-și pună mâinile peste cel de lângă el și rugați-vă unul pentru altul, căci în felul acesta Dumnezeu vă va face bine.

Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă. Așa este corect.

Toți cei care credeți că sunteți vindecați ridicați-vă mâinile și lăudați-L pe Dumnezeu.

- Amin -